[illegible] 194-, [illegible]
[illegible]
142459

உ

பரமபதிதுணை.

பசுவந்தனையென்னும்

பசுந்தைப்

புத்திர பாக்கிய மாலை.

துரைச்சாமிபுரம் மகா-ள-ள-ஸ்ரீ

லக்ஷ்மிபதி நாயக்கர் அவர்கள்,

விரும்பிய வண்ணம்

கூத்திப்பாறை விஸ்வப்பிரம்மஸ்ரீ

மதுரகவி முத்துகிருஷ்ண ராமாநுஜரவர்கள்

மாணாக்கரும்,

விஸ்வப்பிரம்மஸ்ரீ மகாவித்துவான்

சங்கரநாராயண ஆச்சாரியாரவர்கள்

குமாரரும் ஆகிய

கவிவீர நல்லான்,

இயற்றியது ஷையாரால்

விருதுபட்டி

சச்சிதானந்த அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1911.

OFFICE OF THE ... REGISTRAR ... 11 SEP 19.. MADRAS 751

உ

142459

நூல் வரலாறு.

கோவில்பட்டித் தாலூகா துரைச்சாமி
புரம் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ தேசிகநாயக்கரவர்கள்
குமாரரும் இந்நூலாசிரியருக்கு நண்பரு
மாகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ இலக்ஷுமிபதி நாயக்
கரவர்கள் இம்மை மறுமைப் பயனடைதற்
[illegible]றதுவாகிய புத்திரப்பேறின்மையால்
[illegible]ங்கவன்று தமது குறைபாடுகளை கட
வுண்மாட்டுச் சமர்ப்பித்துப் பயனடையும்
படிக்கு ஷெ நூலாசிரியரிரை செந்தமிழில்
செய்யுள் நடையால் ஸ்தோத்திரரூபமாக
ஓர் புத்திரபாக்கியப்பாமாலையை இயற்றித்
தருதிரெனப் பலதரமும்வேண்ட அதற்கு
நூலாசிரியரும் அற்ரூகுகென்று மகிழ்ந்து
அவ்வாறே இயற்றித் தந்தனர் இந்நூலா
சிரியர் பிரதமமாணுக்கர்களாகியமாரனேரி
துரைச்சாமிபுரம் ம-ா-ா-ஸ்ரீ போத்திநாய

க்கரவர்களும் எறசாமிநாயக்கரென்ற வே
ங்கடசாமிநாயக்கரவர்களும நூலாசிரியர்
கனிஷ்ட சகோதரர் விஸ்வப்பிரம்மஸ்ரீ
சின்னச்சாமி ஆச்சாரியாரவர்களும் ஷ
கவிமாலையாகிய ஆதிகலாசத்தியை புத்தக
ச்சிவிகையில் அச்சாசனமேற்றித் திருவு
லாப்போதுவித்தல் வேண்டுமென அவா
வுற்றுத் தாமும் ஷை இலக்ஷ்மீபதிநாயக்கர
வர்களும் அளவளாய் அங்ஙனமே செய்
து பிரசுரஞ்செய்பலாயினர்.

இங்ஙனம்

விசையாபுரி விஷ்வபிரம்மஸ்ரீ

ரா. சின்னச்சாமி ஆச்சாரியார்.

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
REGISTERED
11 SEP 1911
MADRAS
751
592
294.551

பசுந்தை
புத்திரபாக்கிய மாலை.

காப்பு.

சோலைபுனை தென்பசுந்தைத் தூயவன்மேற் புத்திர
மாலைதனைச் சொல்ல வருதுணையாம்-சிலம்பிதுப [ப்பா
அஞ்சக்கரத்தாற் கருபருகணங்குமர
னஞ்சக் கரத்தானடி.

நூல்.

திருவிற் புவனச் செல்வமெனுஞ்
செழும்பொற் கொடிக்குக் கொழுகொம்
மருவிச் சுகானு பவம்புணர்த்தி [பாய்
மறுமைப் பெருமாண் பயன்புணர்த்து
மருமைப் புதல்வர் தமைக்கொடுத்தே
யல்லல்களைந்தென் றனையாள்வாய்
வீரிசொற்பழன மலர்ப்பொழில்சூழ்
விளங்கும் பசுந்தை வித்தகனே. (க)

சிந்தை மகிழ்ந்தா னந்தவெள்ளந்
தேங்கத்தேங்க வுடல்புளகந்
தந்துமதுரக் கனியூறல்
தழும்பத் தழும்பக் குதலைமொழி

வந்துசெவியி லமுதமென
வழங்கிவழங்கி விளையாடு
மைந்தரருளிப் பதமருள்வாய்
வானோர்பசுந்தை மணிவிளக்கே. உ

இம்மைவாழ்வி னியன்றதனி
யின்பப்பெருக்கி முத்தியின்பச்
செம்மைப்புதவி தனையளிக்குஞ்
செல்வர் தம்மை யருள்புரிவாய்
அம்முற்பயிலு மெழுத்தாகி
யனைத்துமெழுத்திற் கலப்பதுபோற்
கம்முற்புவன மனைத்திடனுங்
கலந்தாய் பசுந்தைக் கதிர்மணியே. ௩

துட்டக் கொடுவெங் கலிதவிர்ந்து
சுவர்க்கலோகப் பதிமேவி
மட்டற்றிலங்கு மண்டபத்தே
வானோரிறைவன் றனைப்போல
இட்டத்தரம்பை மின்னார்க
ளினிதுநடிப்ப விருந்தாலும்
சிட்டச்சுதர்கட் கிணையாமோ
வருள்க பசுந்தைச் சிவக்கொழுந்தே. ௪

அகவுக்கலப மயிற்சாய
லன்னமனைய மென்னடையார்
சுகவித் தரத்திற் கலந்தார்க்குத்
துணையீதன்றி மற்றுளதோ
ககனத் தமரர் தொழுதேத்தக்
கவினும் பசுந்தைக் கற்பகமே
மகவைப்புரிந்து வழங்கிவினை
மாற்றிக்கருணை செய்யாயே. ௫

வள்ளைக் குழையா னந்திமகிழ்
வரதா சரசப் புகழ்பசுந்தை
வெள்ளைக்கவினுர் மழவிடைமேல்
மேவிப்பவனி வருவோனே
கொள்ளைச்சுரும்ப ரிசைபாடும்
கொன்றைச்சடையா யருள்புரிவாய்
பிள்ளைக்கலிதீர்த் தென்றனது
பிறப்புந்தவிர்த்தின் பதவியையே. ௬

கந்தித்தலைநா கங்கிழித்துக்
கானச்சுரும்பர்க் கற்பகத்தை
சிந்தித்தலைநா கந்தரித்து
திகழும்பசுந்தை நின்மலனே

சிந்தித்தலைநா கந்துதித்துத்
தினமும்வணங்குஞ் சிறியேன்றன்
வந்தித்தலைநா கம்புனைந்தோய்
மனக்கொண்டருள்க மதலையையே. எ

திருந்தாக்குழறுங் குதலைமொழித்
தேவாமுதமென் செவிவாய்க்கொண்
டருந்தாச்சிறுசோ றளாவுணவாய்
அருந்திக்களிக்கு மவாவுடையேன்
முருந்தா முறுவற் கூற்வேற்கண்
முகிற்பூங்குழலா ணந்திபொடும்
இருந்தாதரித்தாய் தென்பசுந்தை
யிசாபகப்பே றருளுகவே. அ

மாயோனுனது வடகயிலை
மருவித்தவங்கள் பெரிதுஞற்ற
நீயோவவனுக் கினிதருளி
நேரில்வரங்கள் கொடுத்தனையே
தாயேமகவுக் கிரங்குதல்போல்
தமியேற்குனது மனமிரங்கிச்
சேயோன்றன்னை யருள்புரிந்தால்
செகத்தின்வாழ்விற் கினிதாமே. கூ

பைம்பொற்பதும மலர்ப்பிரியாப்
பரமன்படைத்த விதிதனக்கும்
செம்பொற்கமலை கடைக்கணிக்குந்
திருத்தண்ணளிக்குந் தராவாமோ
உம்பர்த்தனிவீட் டின்பமெலாம்
உதவுங்குழந்தை யேயன்றி
இப்பார்ப்புவனந் தொழுதேத்து
மீசாபசுந்தை வாசகனே. க0

எச்சம்பயந்த பாலனை
யின்பந்தேக்கி மகிழ்வேனே
அச்சம்பயந்த மதிமருட்டி
யல்லல்வினையிற் சுழல்கின்றேன்
இச்சம்பவத்தி னெடுத்தபயன்
ஏதோவினைத்தென் றறியேனால்
நச்சம்பயந்த மணிமிடற்று
நம்பர்பசுந்தை நாயகனே, கக

தஞ்சம்படைத்த வடியேற்குத்
தகைமைபொருந்துங் கான்முளைதந்
தஞ்சம்படைத்த வாகன்முத
லமரர்துதிப்பப் பாற்கடலி

நஞ்சம்படைத்த மணிமிடற்று
நாதாபசுவந் தனைக்கரசே
வஞ்சம்படைத்த வெனதுவினை
மாற்றியெனையாட் கொண்டருளே. கஉ

ஐயாவுனது திருவருளை
யடியேற்கிரங்கி நீபொழிந்தால்
மெய்யாயுலகிற் றடுப்பவர்யார்
விளையாட்டென்ன மதித்தனையோ
பையாடரவம் புனைந்தோனே
பசுந்தைவாழும் பஞ்சுடரே
செய்யாய்கரியாய் வழித்தோன்றல்
சிறியேன்றனக்கு மரு தருளே. கங

முளைபோன்றுதித்துப் பற்பலவாய்
மூவாவின்பத் தழைபொதுளி
கிளைகொண்டெழுந்து கற்பகம்போற்
கிளரும்படி நீ செய்தருளாய்
வளைவெண்பிறையைப் புறங்காணும்
வளர்நன் னுதலா நந்திபங்கா
விளையும்புலஞ்சூழ் தென்பசுந்தை
விமலாகமல முடியோனே. கச

147459

ஆழக்கடலின் றெளியமுத
மனையவழியொன் றருளாயேல்
ஏழைக்கினிய சுகவாழ்வுக்
கிடநீயென்ப தெங்ஙனமே
மாழைக்கனியின் புழுநோக்க
மாருவூற்றம் டயின் றிலங்கி
வூழைப்புறங்கண் டுலவாமை
யொளிரும்பசுந்தை யுரவோனே, கடு

ஆன்றோர்வழியை யறியாதார்க்
கரிதாமெய் யன்பர்க்கெளிதா
யேன்றோர்மகப்பேற் றினைவிதிப்பா
யெளியேன்மறக்க மறிந்திலையே
மான்றேலிருக்கை விரதியரு
மககள்வாஞ்சை மறுத்துளரோ
தேன்றாரணிபொற் கடுக்கையணி
தேவேபசுந்தைத் தேசிகனே. கசா

சேமக்கடலைக் கடைந்தபயன்
றெள்ளாரமுதிற் கணடதுபோற்
காமக்கடலைக் கடந்தேற்குக்
காதலுதவிக் கதியருளாய்

ஏழுற்றுயங்கு மெளியேனை
　யெண்ணுதிருத்த லுனக்கழகோ
வாமக்கனியோ டுறமகிழும்
　வள்ளால்பசுந்தை யுள்ளானே. கஎ

பிரமசாரி மூழுத்துறவு
　பெற்றோர்வானப் பிரத்தருக்கு
மருமையான்ற பிதுர்களுக்கு
　மகத்துவாழ்வார் துணையென்னச்
சுருதியுரைக்கு மம்முறையே
　வாழ்க்கைத்துணையுள் ளடைந்தேற்குப்
பொருவிலினிய காண்மூளையைப்
　புரவாய்பசுந்தா புரிக்கரசே. கஅ

கரும்புந்தேனுங் கற்கண்டும்
　கனியும்பாலுஞ் சர்க்கரையும்
விரும்புமதுரக் குதலைமொழி
　மெய்யனென்று நற்கதியை
தரும்புண்ணியத்தி னெனைத்தோர்க்குஞ்
　சாலவமையு மீதென்ன
வரும்புன்சிறிய வடியேனுக்
　கருள்கபசுந்தை வானவனே. கக

பொருளென்பதுபொன் மணிபொருளோ
பொருள்சேருலகம் புகவுய்க்குந்
தெருளொன்றியசீர் மதிசான்ற
செம்மற்பொருளே பொருளேமால்
இருளுங்கரளக் கறைமிடற்றெம்
மிறைவாமுக்கட் சுடரேயஃ
தருள்கண்டாய் தென்பசுந்தையுறை
யமலாவிமலை நாயகனே. ௨௦

அங்கைத்தலத்தி னாமலக
மனையதாகப் பூங்களபக்
கொங்கைத்தலத்தைச் சுவர்க்கமெனக்
குலவிக்களித்தேற் குயர்பதத்தை
இங்குப்பிறந்து சுவர்க்கமெனு
மின்பம்பொருந்தக் கொடுத்துதவும்
துங்கத்தனுசர் தமையருளாய்
பசுந்தைவாழு சுடர்க்கொழுந்தே. ௨௧

தண்பாற்கடல்போ யுண்டவர்கள்
தாகந்தெளிய கிற்றிலரோ
கண்பாலுன்னைக் கொண்டேற்குக்
கருத்தின்வகைத்தா வதுமலையோ

விண்பார்புகழக் கால்கூட்டி
விடுத்தாயில்லை மேவலனே
நண்பாலமரர் சூழ்பசுந்தை
நாதாவேதப் பெருமானே. உ௨

என்னைப்பயந்தோ ரெத்தனைவர்
யானும்பயக்க விதிக்கிலையேல்
உன்னைப்பரமென் றடைவேனுன்
மறுக்கமுறாத லுனக்கழகோ
முன்னைத்தினுக்கு முன்னையதாய்
முடிவுகடந்த பரம்பொருளே
பொன்னைக்கலந்த தென்பசுந்தா
புரிவாழகண்ட பூரணனே. உ௩

கள்ளப்புலனுங் குறும்பர்களைப்
புறத்துக்கடைநீத் துக்கருதும்
உள்ளத்தவருக் கெளிமையென்ற
னுலப்போலுள்ளந் தனைக்கருதித்
தள்ளத்தகாது சான்றகுண
மில்லேலெனினு முனைமறவேன்
விள்ளத்தகுநற் பிறங்கடைகந்
தருள்கபசுந்தை மெய்ப்பொருளே. உ௪

உடைமையுடைய யென்பதெல்லா
முன்னையன்றிப் பிறருளரோ
அடிமையளவி நீயுடைமை
யன்றேயெனையா தரிப்பவர்கள்
படியிலொருநீ யலதில்லைப்
பண்டேயெனையா ளுடையவனே
குடியினுயரு மகாராளாய்
கோவேபசுந்தைக் குணமலையே. உரு

நானுதரத்து நின்மலர்த்தா
ணம்பினின்றே னுளமிரங்கி
ஞானகரம்போற் குமரர்தம்மை
நல்கிக்காப்ப துன்பரமே
தேனுரிதழிப் பிரசமலர்த்
தெரியற்பவளச் செழுஞ்சடையாய்
வானுடவர்கள் தொழும்பசுந்தை
வாரதாசரதா மாமணியே. உசு

இன்பஞ்சிறிது பெரிதுதுன்ப
மிவ்வாறுலக வாழ்வுகண்டாய்
துன்பந்தவிர்த்துப் பேரின்பத்
துய்ப்பவுய்க்கும் பிறங்கடையே

அன்பின்குணஞ்சேர் சந்ததியை
யருளாலினிது வழங்குக நீ
மன்பங்கிமைய மடவரலை
மருவும்பசுந்தை வாழ்வோனே. ௨௭

பசுவந்தனைக்கண் டுய்ங்காமற்
பரத்தினுய்க்கும் படியேயன்ற
பசுவந்தனையர் தமைவழங்கிப்
பாலித்தருளாய் பரஞ்சுடரே
பசுவந்தனைசெய் தனுதினமும்
பத்திநெறியிற் பழகியசீர்ப்
பசுவந்தனைவாழ் கயிலாச
பதிமேயமதியேய் சடையானே. ௨அ

தோற்றம்பலவாப் பெற்றவர்முன்
றூலங்குன்றி யுளநாணி
மாற்றம்பகர வேலாமல்
வாயும்மூடி மருள்வேனோ
ஆற்றலமைதி பொருந்துமகார்
அடியேற்கருளிக் குறைதவிர்ப்பாய்
தேற்றப்பொருந்துந் தென்பசுந்தைத்
தேவேவிடப வாகனனே. ௨௯

அரணங்கடவா ஐம்பொறியு
மறிவுங்கிளர்ந்து நனிவிளங்கக்
கரணந்தூய்து பெறலுடைத்தாய்க்
கதிர்ப்பமாண்கொள் குணம்பிறங்க
திரணஞ்சிங்க சாபமெனச்
சிறூர்களுதவி வாழ்வருளாய்
சரணஞ்சரணந் தென்பசுந்தைச்
சரணுசரணஞ் சரணபதே. ௧0

கழுகுமலை முருகக்கடவுள்.

பாலிக்குமேலாப் பருவமொழிப் பாலர்களைப்
பாலிக்குமேலாப் பகர்தரவே—பாலிக்கும்
மேலாங்குடிலர் விரும்புங் கழுகுமலை
மாலாங் குடிலர்மகன்.

முற்றிற்று.